

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rectoribvs Romanæ fraternitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

pora assumuntur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit praefatum monasterium &c. usque usibus omnimodis profutura. Salva fidei apostolicae auctoritate, & diocesani Episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica seculari persona &c. usque ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco &c. usque præmia æternæ pacis inveniant. Datum Sorœ per manum Iohannis sancte Marie in Colmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancelleriarij xi. Kal. Octobr. Indictione xii. incarnationis dominice anno M C C V I I. pontificatus vero Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

RECTORIBVS ROMANÆ
fraternitatis.

Epi. 146.
Rectoribvs
et coram con-
stituta.

De homine qui ab adolescentia sua bellicâ castra secutus, mulierem, quæ successivè fuerat concubina duorum, sibi matrimonio copulavit, suscepitque prole de ipsa, defuncta demum eadem habitum religionis assumpit, hoc vobis duximus respondendum, quod, sicut vos ignorare non decet, nequaquam debet ad sacros ordines promoveri; qui si fuerit fortè promotus, in suscepito sic ordine sustineri non debet; maximè si sibi suoque ordinatori super irregularitate hujusmodi denuncatio facta fuerit, eaque contempta, exititer ordinatus. Is autem qui de magis arcta religione transit ad minus arcata, non est sustinendus in illa, nisi forte propter debilitatem aut infirmitatem seu aliam causam rationabilem ab eo dispensatum cum ipso fuerit qui potuit dispensare. Ceterum hujusmodi quæstunculas leves reputavimus, immo nullas, & de quibus nec consulere patres urbis nec patrem orbis consuli opus erat, cum à Canonice diffinitæ difficultatem aliquam continere minimè dinoscantur. Sed facilibus difficilē addiditis, incipientes à minimis, & ad maximam pertingentes; quas profectò cùm diligenter evolvimus, quasi si de rota quæ ad fingendum urceum volveretur exiret amphora, quæstionem verstram aggravatam sentimus. Quæstivitis enim à nobis quid de incauto Presbytero videatur, qui se sciens in mortali crimen constitutum, Missarum solemnia, quæ non potest propter necessitatem quamlibet intermittere, pro sui facinoris conscientia dubitat celebrare, arctatusque graviter è duabus, dum divinum equi* ministrum metuit, ne populum illud expectantem offendat, & corpus Christi confice-

re perhorrescit, ne sumens ipsum indignè, judicium sibi manducet & bibat, peractis ceteris circumstantiis Missam celebrare se fingit, & suppressis verbis quibus conficitur corpus Christi, panem & vinum tantummodo purum sumit, ita credens per id quod prætendit populo satisfacere, ut per hoc quod intendit Deum non debeat provocare. Cùm ergo falsa sint abicienda remedia quæ sunt veris periculis graviora, licetis qui pro sui crimini conscientia reputat se indignum, ab hujusmodi sacramento reverenter debeat abstinere, ac ideo peccet graviter si se ingredit irreverenter ad illud, quamvis tam proculdubio videtur offendere qui sic fraudulenter illud præsumperit simulare, cùm ille culpani vitando dum facit, in solius misericordis Domini manum incidat, iste vero culpam faciendo dum vitat, non solum Deo, cui non veretur illudere, sed & populo quem decipit, se astringat. Datum Sorœ x. Kal. Octobr. pontificatus nostri anno undecimo.

RECTORI ET FRATRIBVS
hospitale sancti Bartholomai in
Silice Lucanensi.

Cum olim super eligendis in hospitale vestro rectore ac fratribus inter vos & dilectum filium Priorem Ecclesie sancti Bartholomai Lucani coram Priore sancti Fridiani & Primicerio sancti Martini Lucanensis à sede apostolica judicibus delegatis quæstio verteretur, & utraque pars in eisdem judices compromittens, ipsorum arbitrium se promiserit servaturum, ac ipsi judices certum duxerint arbitrium preferendum, super prolatō arbitrio utrinque dubitatio est exorta, quam petiūtis per sedem apostolicam declarari. Nos igitur, publico instrumento arbitrium contingenente diligenter inspecho, cognovimus quod secundum formam arbitrij Prior sancti Bartholomai Lucani tenetur habere consilium cum familia hospitalis ejusdem & tractare cum ea de inveniendo rectore, sed siue concordet siue discordet familia cum ipso Priore, idem Prior elegere debet in utroque casu rectorem. Propter quod dicimus quod nisi Prior super inveniendo rectore tractaverit cum familia hospitalis & ipsius consilium requiescerit, non habet potestatem eligendi rectorem, & si alio modo rectorem elegerit, ejus electio haberi debet irrita & inanis. *In cert. collect. Vnde. At vero. et habens Venitum, ut hanc.

Epi. 147.
Definitor quæ-
stio de electio-
ne rectoris e-
jusdem hospi-
talis.

Cap. Cùm o-
lim. De arb-
itribus.

D d ij

Cap. De homi-
ni. De adul-
erio.

* In cert. col-
lect. Verum
habens Ve-
nitum, ut hanc.

Tom. II.

